

Càntut

Cançons de tradició oral

Pepa Maca

Rafel Planas i Vedruna, L'Armentera

Nas - cu - da a la Cos-ta Bra - va, pa - rat - ge el més bell del món, a - lli hi viu u - na fa -

7 diri - na a la qu(e) han tret un re - nom; li di - uen la Pe - pa Ma - ca pel seu ros - tre tan bo - nic, i amb

14 u - na ri - a - lla fres - ca qu(e) en - ci - sa el po - bre i el ric. Quan en nits de llu - na ple - na s'ha sen - tit el seu can

21 tar, qu(e) ens e - vo - ca la si - re - na que mai no es pot o - bli - dar; els ma - ri - ners di - uen d'e - lla que té un

28 se - cret dins del cor, la Pe - pa se n'és don - ze - lla, com sempre, a - llu - nya l'a - mor. La gent que ho sap va mur - mu

35 rant de son fin - gir d'a - le - gri - a, i com qu(e) és molt es - ve (l) ta i ri - a - lle - ra tot - hom del

43 po - ble ai - xí li can - ta: Ai, Pe - pa, ai, Pe - pa Ma - ca, or - gull de

52 l'Em - por - dà, pu - bi - lla i en - ci - sa - do - ra que jo no puc o - bli - dar. i ca - ta - la - na,

62 Ai, Pe - pa, ai, Pe - pa Ma - ca, el teu bell a - mor per - dut ens por - ta

72 tot a - le - gri - a, i fins se'n va la nos - tra jo - ven - tut. Ai tut.

1. 2.